

WMM 25L - Laboratorium 1 - Sprawozdanie

Analiza częstotliwościowa sygnałów czasu dyskretnego

Bartosz Żelazko i Amadeusz Lewandowski

Zadanie 1

Liczba próbek (w jednym okresie) sygnału rzeczywistego $s(t) = \sin(5\pi t)$ wynosi N , gdzie N jest potęgą 2.

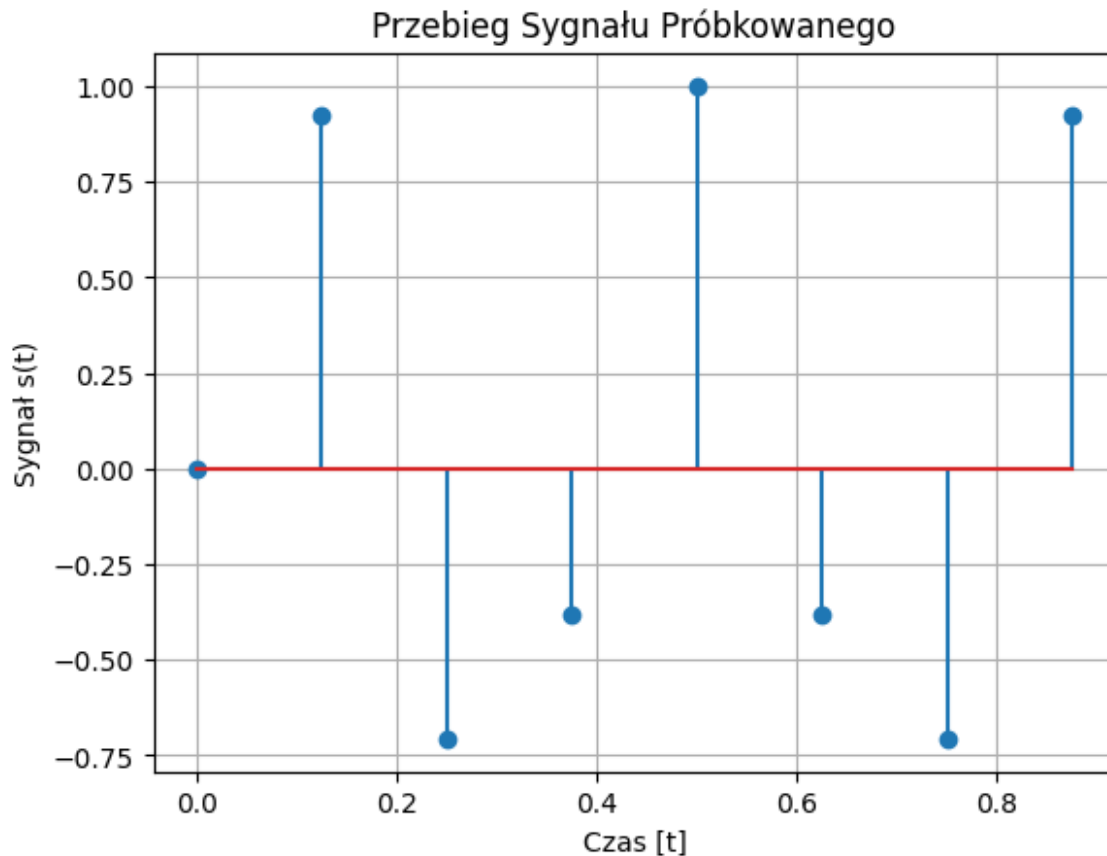
a. Przyjmując $N = 8$ wykreślić przebieg sygnału spróbkowanego, widmo amplitudowe i fazowe oraz zweryfikować eksperymentalnie słuszność twierdzenia Parsevala.

b. Wykreślić wykres przedstawiający czas wyznaczania widma sygnału dyskretnego za pomocą algorytmu FFT w funkcji liczby próbek $N = 2^l, l \in \mathbb{N}$. Skomentować kształt otrzymanego wykresu odnosząc się do teoretycznej złożoności obliczeniowej algorytmu FFT.

```
import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt

num_samples = 8 # Próbki
t = np.arange(num_samples) / num_samples # Równomierne rozłożenie próbek w czasie
x = np.sin(5 * np.pi * t) # Sygnał

plt.stem(t, x)
plt.title("Przebieg Sygnału Próbkowanego")
plt.xlabel("Czas [s]")
plt.ylabel("Sygnał s(t)")
plt.grid(True)
plt.show()
```



```
X = np.fft.fft(x) # Dyskretna transformata Fouriera sygnału s(t)
epsilon = 1e-10

# Usuwanie niepotrzebnych części urojonych
X.imag[np.abs(X.imag) < epsilon] = 0

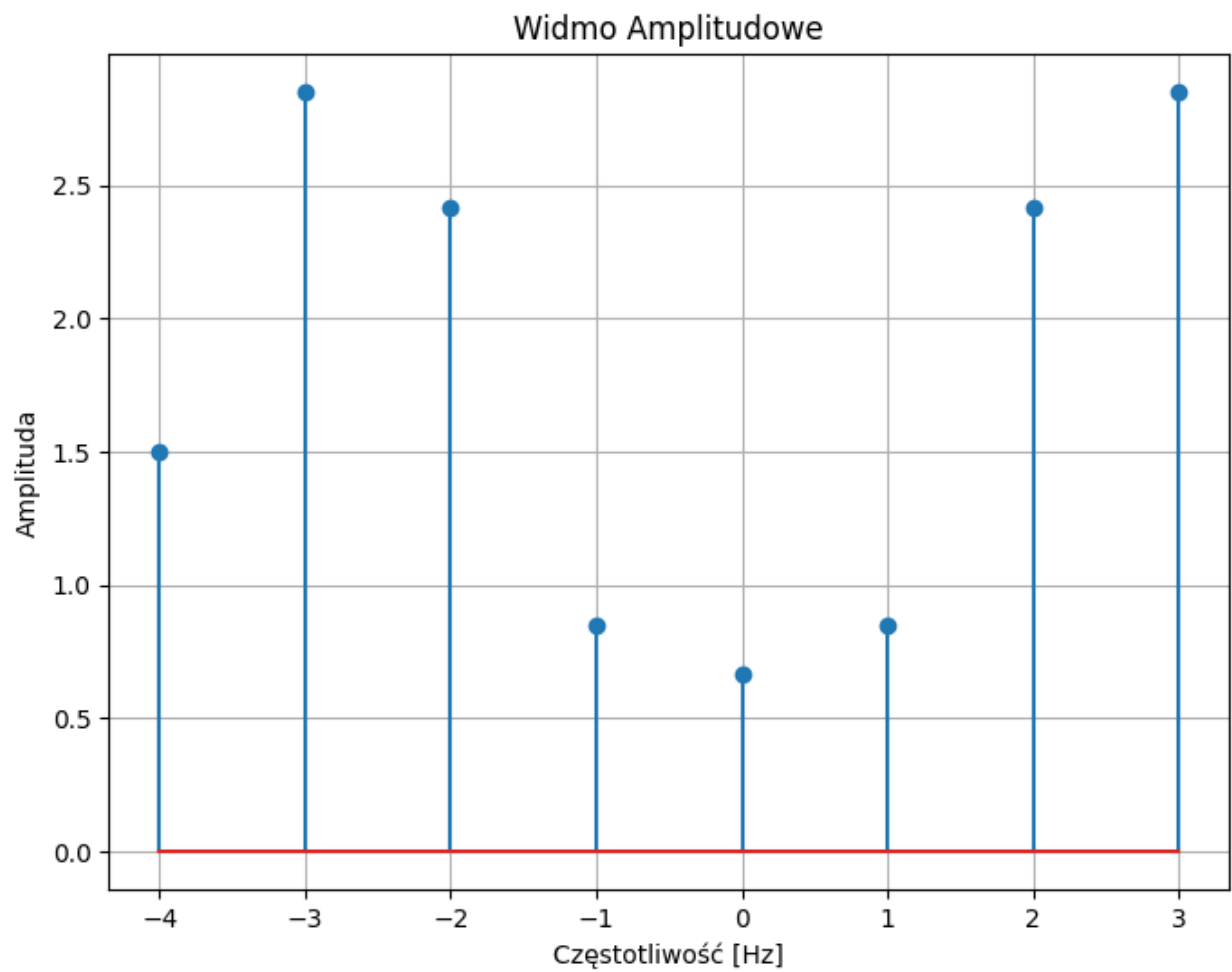
amp = np.abs(X) # Widmo Amplitudowe
phase = np.angle(X) # Widmo Fazowe

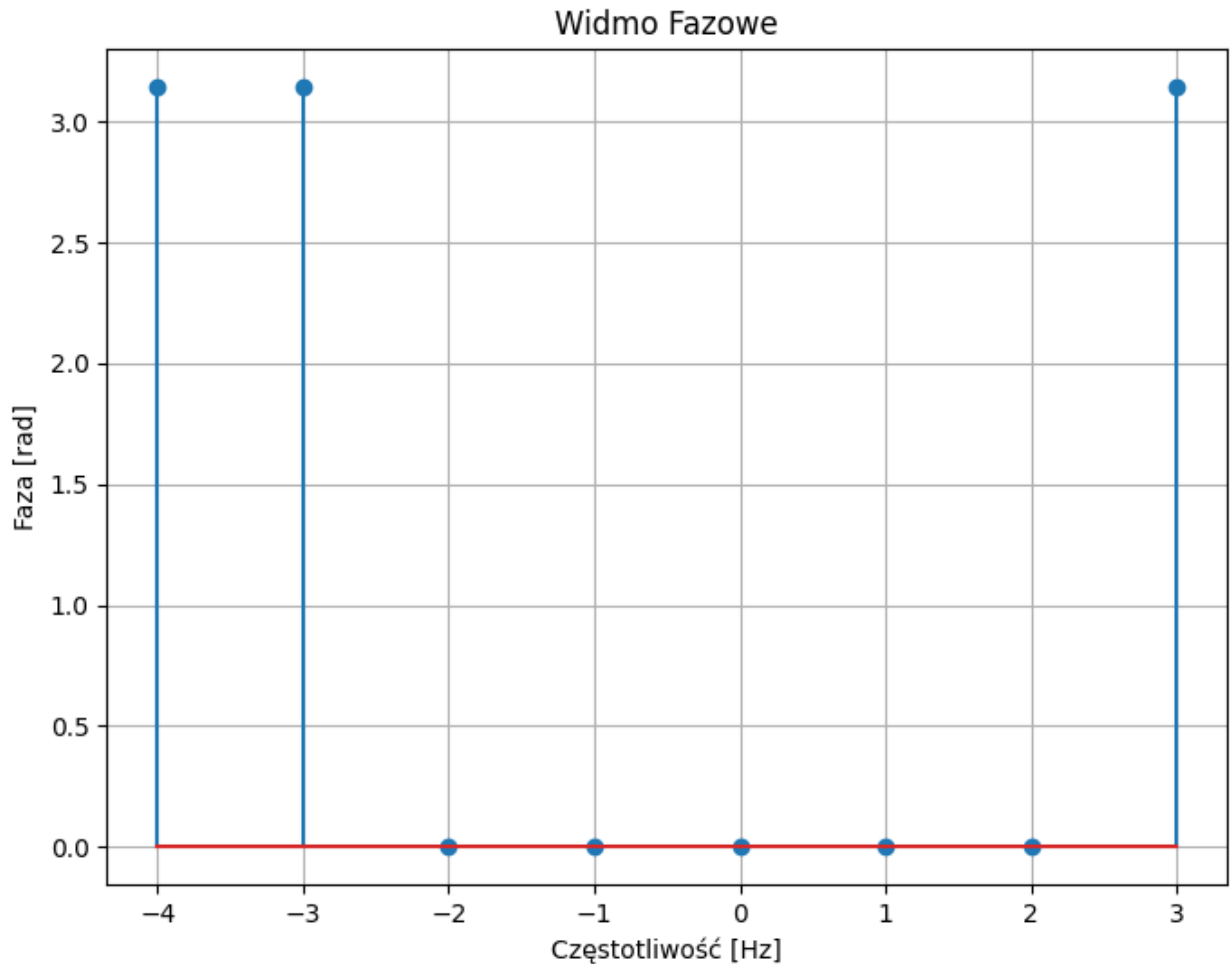
freq = np.fft.fftfreq(num_samples, 1 / num_samples) # Częstotliwości

plt.figure(figsize=(8, 6))
plt.stem(freq, amp)
plt.title("Widmo Amplitudowe")
plt.xlabel("Częstotliwość [Hz]")
plt.ylabel("Amplituda")
plt.grid(True)
plt.show()

plt.figure(figsize=(8, 6))
plt.stem(freq, phase)
plt.title("Widmo Fazowe")
plt.xlabel("Częstotliwość [Hz]")
```

```
plt.ylabel("Faza [rad]")  
plt.grid(True)  
plt.show()
```



```

signal = round(np.sum(np.abs(x) ** 2), 5)
spectrum = round(np.sum(np.abs(X) ** 2) / num_samples, 5)

print("Weryfikacja Twierdzenia Parsevala:")
print(f"Sygnał: {signal}")
print(f"Widmo: {spectrum}")
print(f"Sygnał == Widmo: {signal == spectrum}")

```

```

Weryfikacja Twierdzenia Parsevala:
Sygnał: 4.0
Widmo: 4.0
Sygnał == Widmo: True

```

Twierdzenie Parsevala zostało spełnione, co widać w powyższych wynikach.

```

import time
import gc

def measure_fft_time(l: int, iterations = 5000) -> float:
    N = 2 ** l

```

```

t = np.arange(N) / N
x = np.sin(5 * np.pi * t)

gc_old = gc.isenabled()
gc.disable()

start = time.process_time()
for _ in range(iterations):
    np.fft.fft(x)
end = time.process_time()

if gc_old:
    gc.enable()

return (end - start) / iterations

# Pomiar
measurements = [measure_fft_time(l) for l in range(1, 16)]

plt.plot(range(1, 16), measurements)
plt.title("Czas Wyznaczania Widma Sygnału w Zależności od Liczby
Próbek")
plt.xlabel("Wykładnik 2 - l (liczba próbek)")
plt.ylabel("Czas [s]")
plt.yscale("log", base=2)
plt.grid(True)
plt.show()

```


Teoretyczna złożoność obliczeniowa algorytmu FFT to $O(n \log(n))$, a kształt otrzymanego wyżej wykresu przypomina kształt tej złożoności obliczeniowej.

Zadanie 2

Zbadać wpływ przesunięcia w czasie na postać widma amplitudowego i widma fazowego dyskretnego sygnału harmonicznego $s[n] = A \cos(2\pi \cdot (n/N))$ o amplitudzie $A = 4$ i okresie podstawowym $N = 52$. W tym celu dla każdej wartości $n_0 \in \{0, N/4, N/2, 3N/4\}$ wykreślić widmo amplitudowe i fazowe przesuniętego sygnału $s[n - n_0]$. Skomentować otrzymane wyniki.

```
def signal(n: np.array, n0: int, A=4, N=52) -> float:
    return A * np.cos(2 * np.pi * (n - n0) / N)

# Parametry z treści zadania
A = 4
N = 52
n = np.arange(0, N)
n0_values = [0, N/4, N/2, 3*N/4]
epsilon = 1e-10

for n0 in n0_values:
    x = signal(n, n0)
```

```

X = np.fft.fft(x) # Dyskretna transformata Fouriera sygnału s(N)

# Usuwawnie niepotrzebnych części urojonych
X.imag[np.abs(X.imag) < epsilon] = 0

amp = np.abs(X) # Widmo Amplitudowe
phase = np.angle(X) # Widmo Fazowe

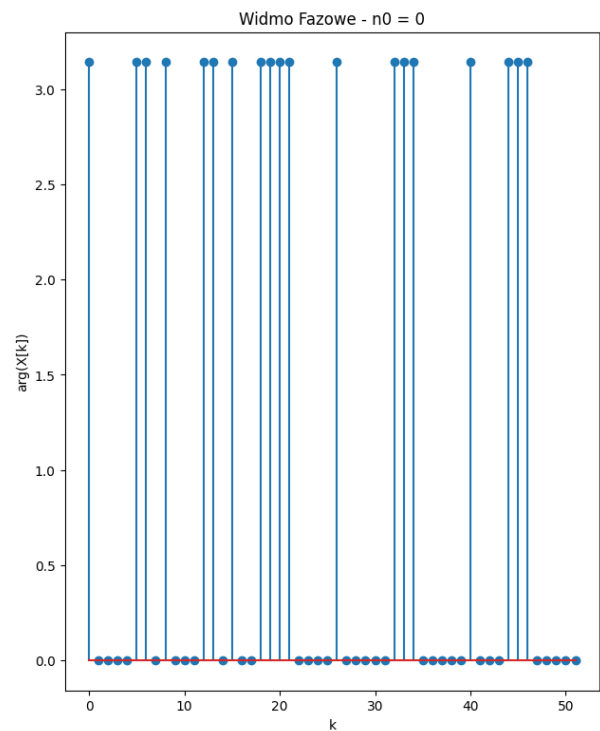
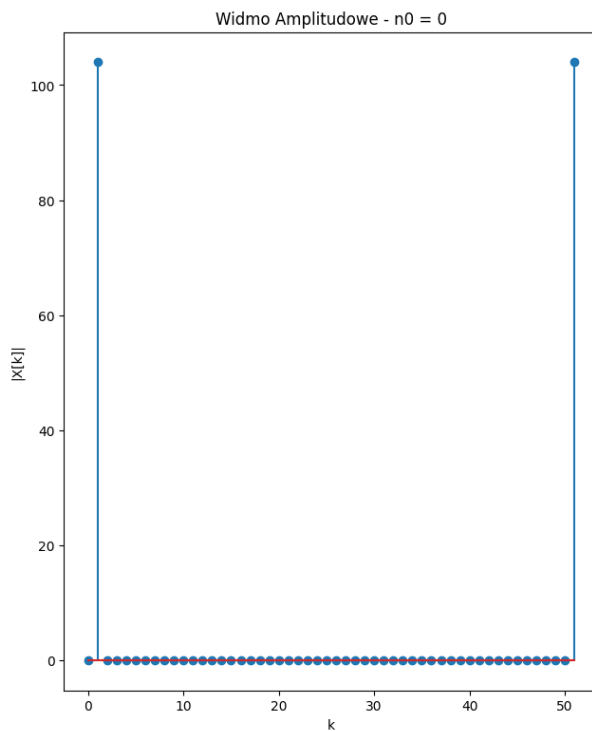
plt.figure(figsize=(16, 9))

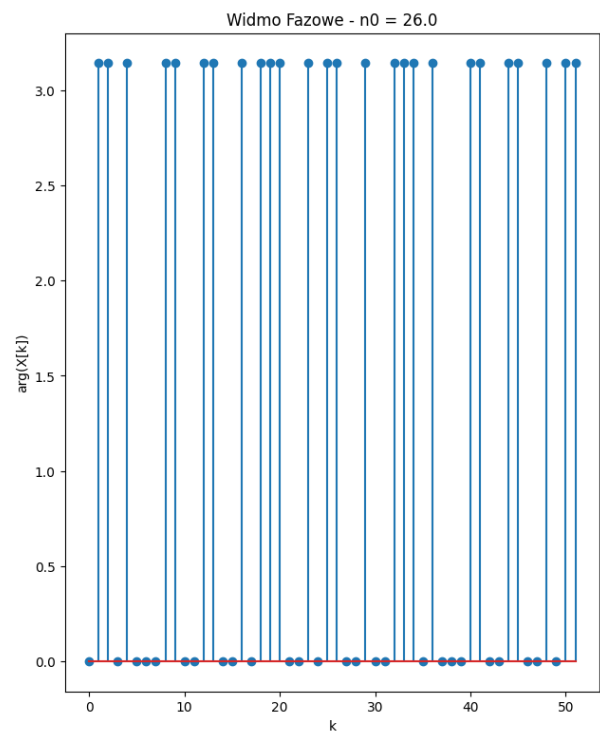
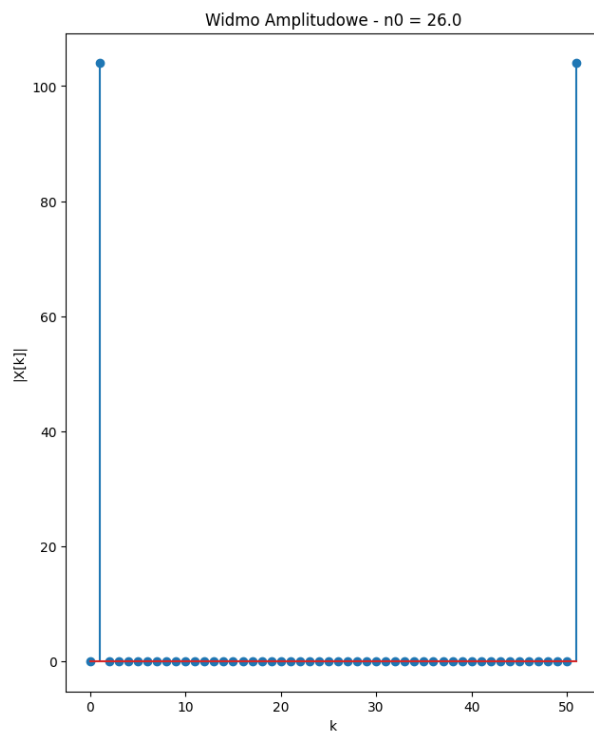
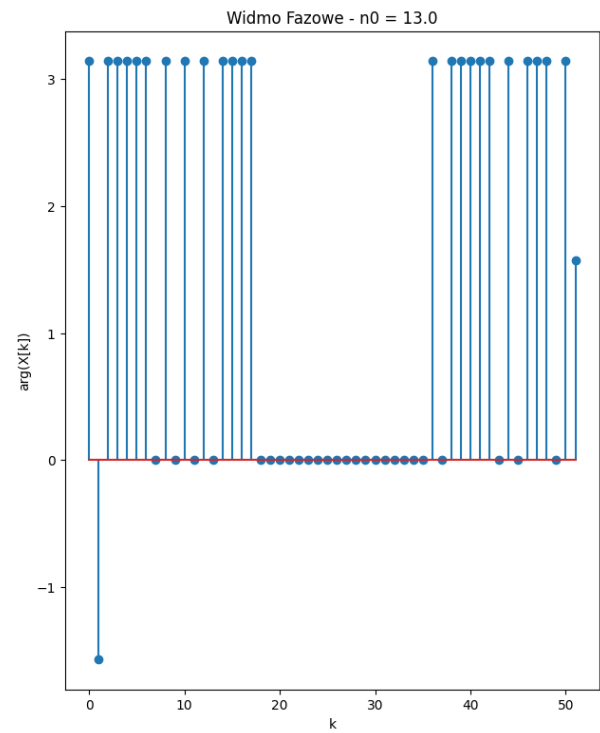
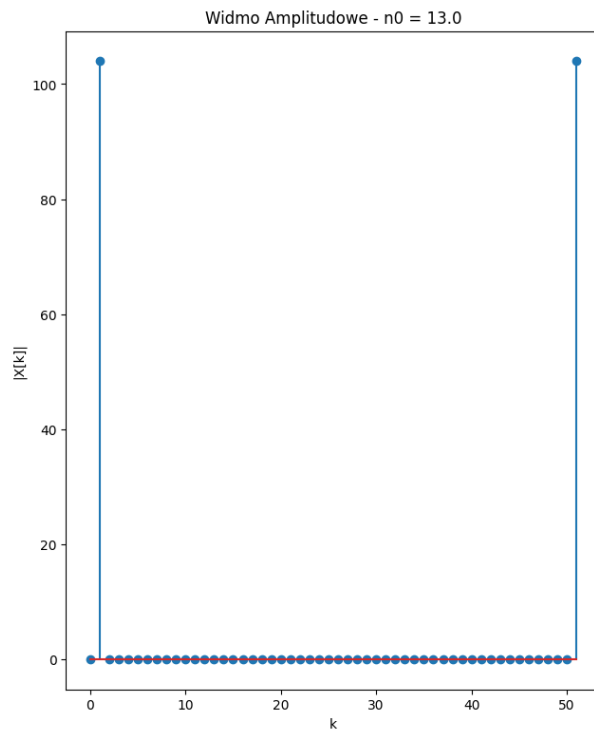
plt.subplot(1, 2, 1)
plt.stem(n, amp)
plt.title(f"Widmo Amplitudowe - n0 = {n0}")
plt.xlabel("k")
plt.ylabel("|X[k]|")

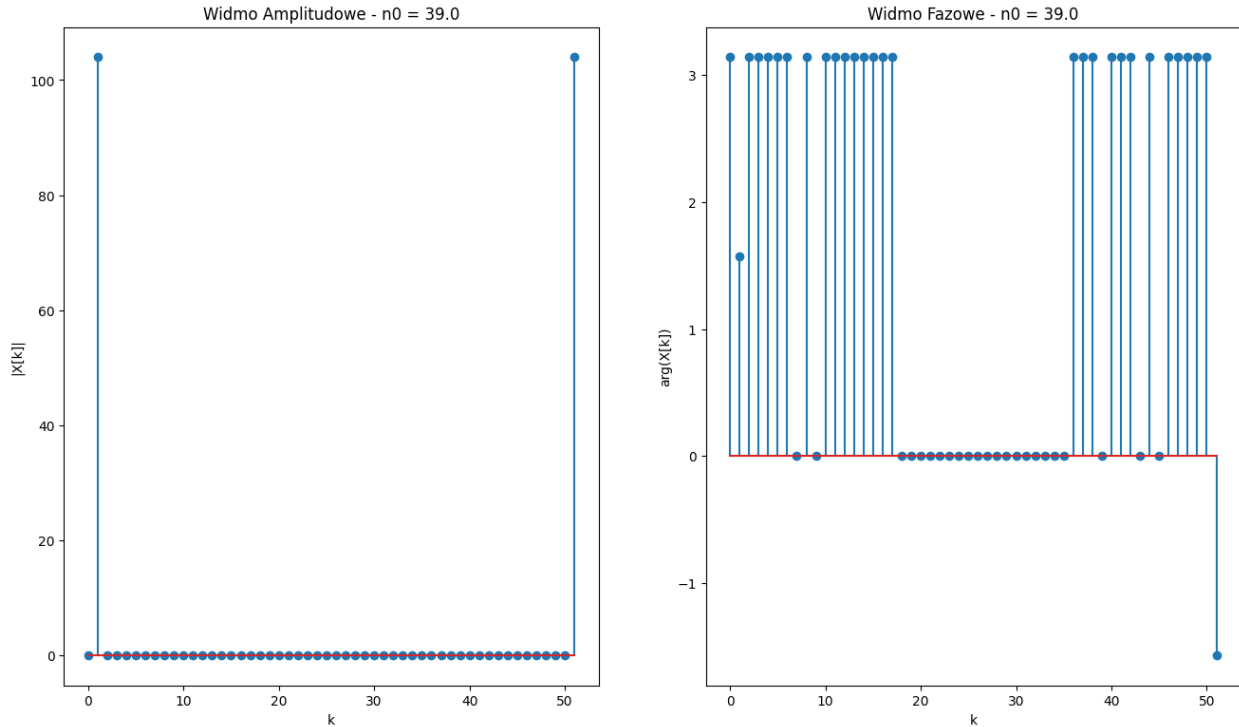
plt.subplot(1, 2, 2)
plt.stem(n, phase)
plt.title(f"Widmo Fazowe - n0 = {n0}")
plt.xlabel("k")
plt.ylabel("arg(X[k])")

plt.show()

```


Widmo amplitudowe pozostaje niezmiennie bez względu na przesunięcie, natomiast fazowe ulega zmianie, co widać na powyższych wykresach.

Jest to zgodne z właściwościami transformaty Fouriera, które dotyczą przesunięcia czasowego.

Zadanie 3

Zbadać wpływ dopełnienia zerami na postać widma amplitudowego i widma fazowego dyskretnego sygnału $s[n] = A(1 - (n \bmod N)/N)$ o amplitudzie $A = 3$ i okresie podstawowym $N = 11$. W tym celu dla każdej wartości $N_0 \in \{0, 1N, 4N, 9N\}$ wykreślić widmo amplitudowe i fazowe sygnału $s[n]$ dopełnionego N_0 zerami. Skomentować otrzymane wyniki.

```
import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
#funkcja calculate odopenia sygna zerami
def calculate(n, zero_count, A, N):
    signal = A * (1 - ((n % N) / N))
    signal_zeros = np.concatenate((signal, np.zeros(zero_count)))
    return signal_zeros

def main():
    #ustalenie wartosci zmiennych zgodnie z parametrami zadania
    A = 3
    N = 11
    N0 = [0, N, 4*N, 9*N]
    n = np.arange(0, N)
    for zero_count in N0:
```

```

x = calculate(n, zero_count, A, N)
X = np.fft.fft(x)
#filtrowanie malych liczb
for xi in X:
    if (xi.imag < 1e-10 or xi.real < 1e-10):
        xi = 0

plt.figure(figsize=(12, 6))

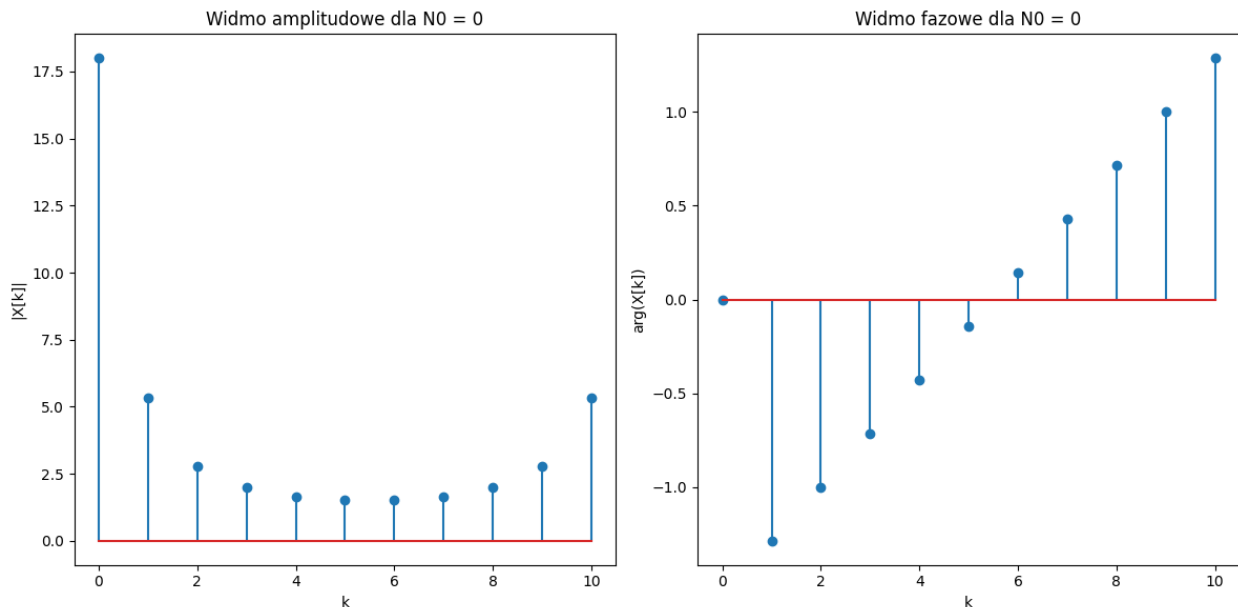
#wykres widma amplitudowego
plt.subplot(1, 2, 1)
plt.stem(np.arange(0, N+zero_count), np.abs(X))
plt.title(f"Widmo amplitudowe dla N0 = {zero_count}")
plt.xlabel("k")
plt.ylabel("|X[k]|")

#wykres widma fazowego
plt.subplot(1, 2, 2)
plt.stem(np.arange(0, N+zero_count), np.angle(X))
plt.title(f"Widmo fazowe dla N0 = {zero_count}")
plt.xlabel("k")
plt.ylabel("arg(X[k])")

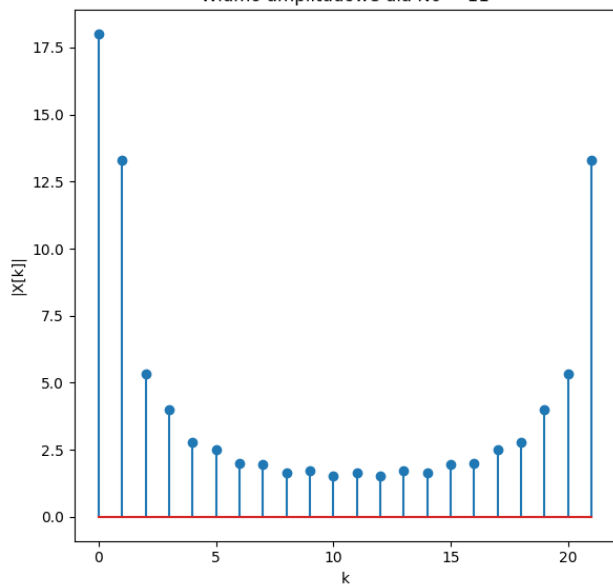
plt.tight_layout()
plt.show()

```

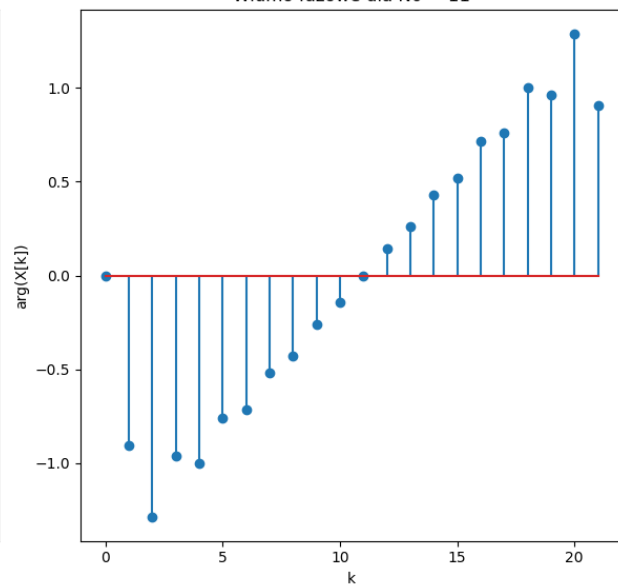
main()

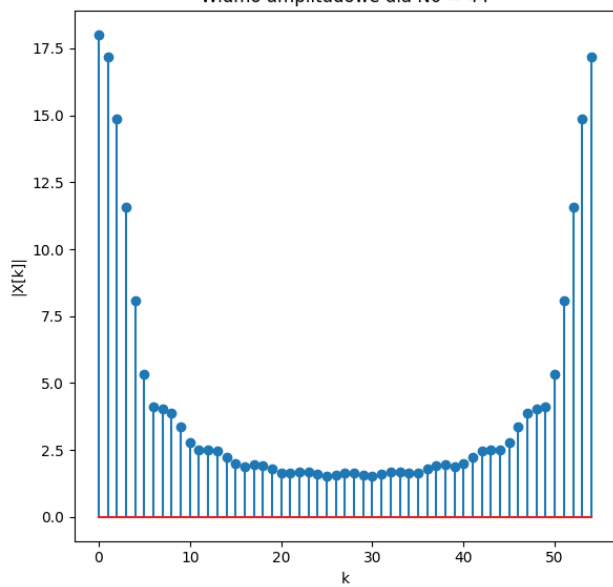
Widmo amplitudowe dla $N_0 = 11$

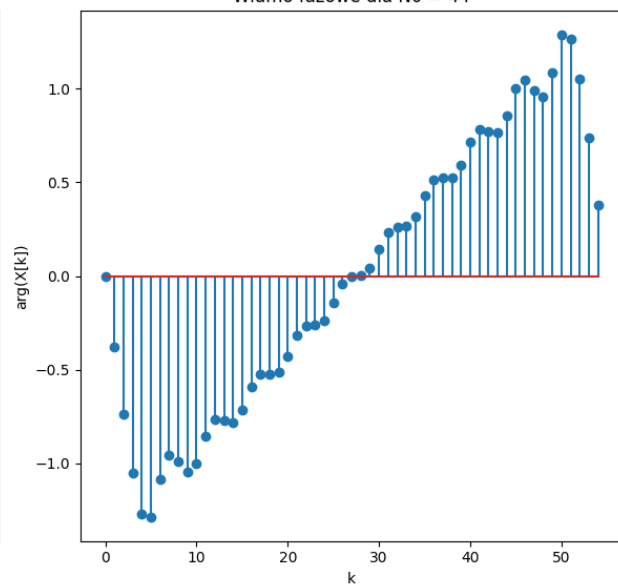
Widmo fazowe dla $N_0 = 11$

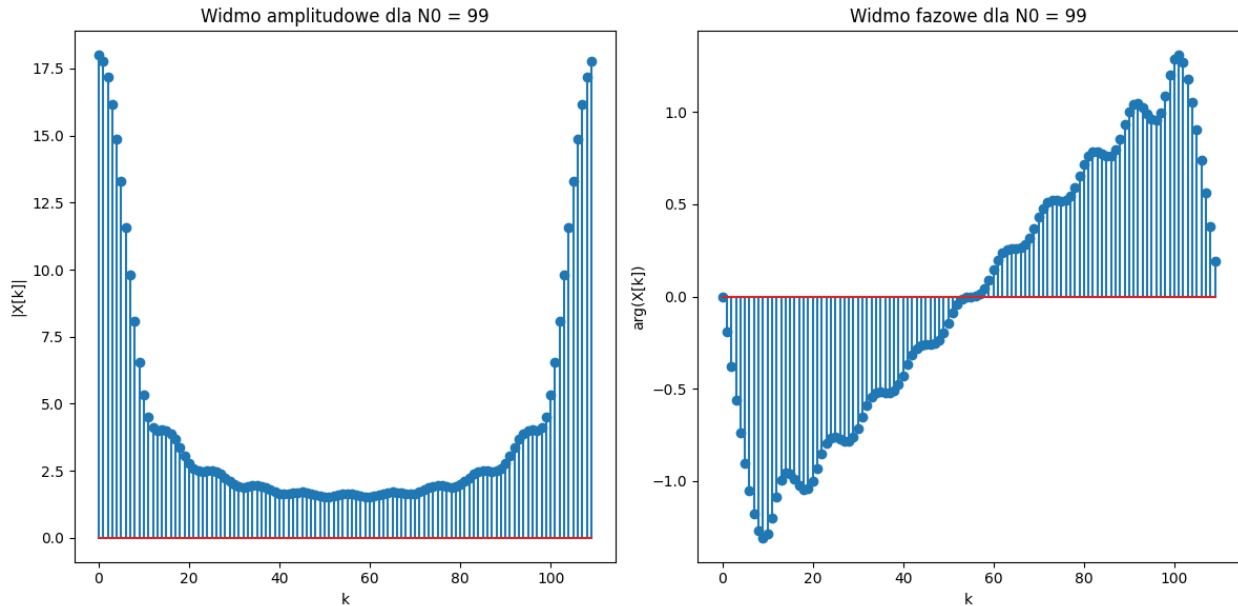

Widmo amplitudowe dla $N_0 = 44$

Widmo fazowe dla $N_0 = 44$

Wnioski

Jak możemy zauważyć na powyższych wykresach dopełnianie zerami nie zmienia kształtu wykresu widm. Natomiast w miarę wzrostu ilości zer rozdzielczość wykresów wzrasta gdyż pojawia się więcej punktów. Tak więc w ogólności można stwierdzić że dopełnienie zerami zwiększa dokładność otrzymanych widm.

Zadanie 4

Dany jest sygnał rzeczywisty $s(t) = A_1 \sin(2\pi f_1 t) + A_2 \sin(2\pi f_2 t) + A_3 \sin(2\pi f_3 t)$, gdzie $A_1 = 0.1$, $f_1 = 3000$ Hz, $A_2 = 0.4$, $f_2 = 4000$ Hz, $A_3 = 0.8$, $f_3 = 10000$ Hz. Przy założeniu, że częstotliwość próbkowania wynosi $f_s = 48000$ Hz, a liczba próbek sygnału wynosi $N_1 = 2048$, przedstawić wykres widmowej gęstości mocy sygnału spróbkowanego. Czy dla podanej liczby próbek mamy do czynienia ze zjawiskiem przecieku widma? Czy sytuacja uległaby zmianie dla liczby próbek $N_2 = 3/2 N_1$? Odpowiedź uzasadnić.

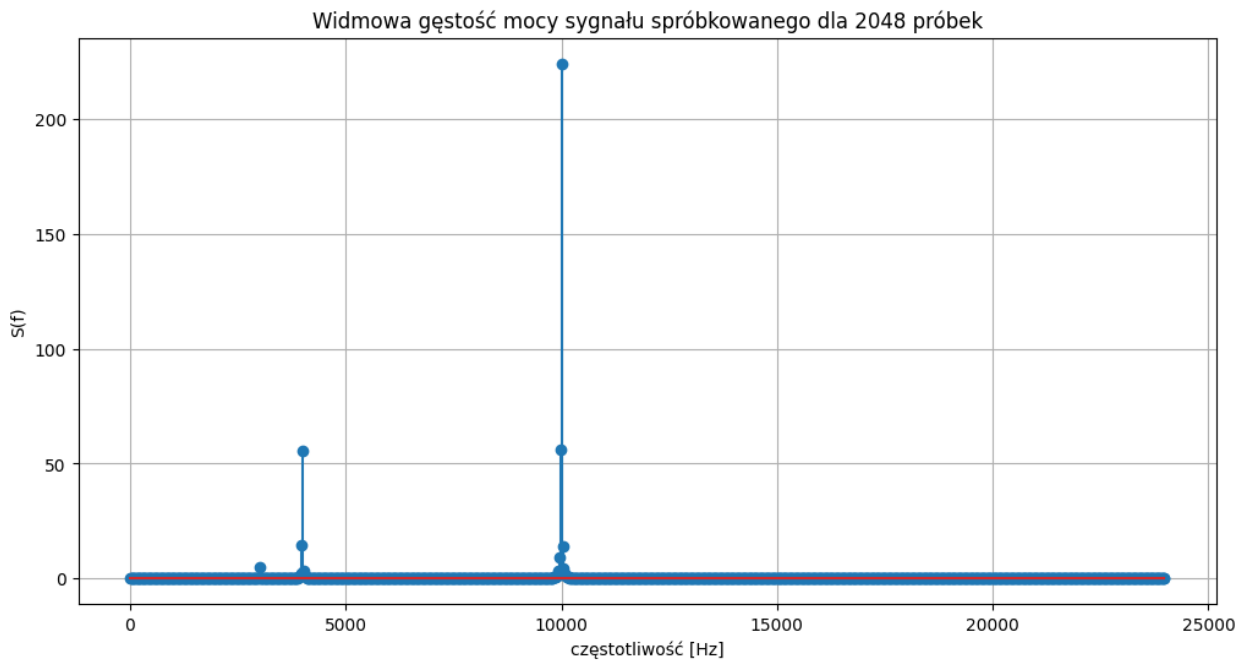
```
#deklaracja stałych zgodnie z treścią zadania
a1 = 0.1
a2 = 0.4
a3 = 0.8
f1 = 3000
f2 = 4000
f3 = 10000
fs = 48000
N1 = 2048
#funkcja signal generuje sygnał spróbkowany
def signal(N):
    time = np.arange(0, N)/fs
    signal = a1 * np.sin(2*np.pi*time*f1) + a2 *
np.sin(2*np.pi*time*f2) + a3 * np.sin(2*np.pi*time*f3)
    return(signal)
```

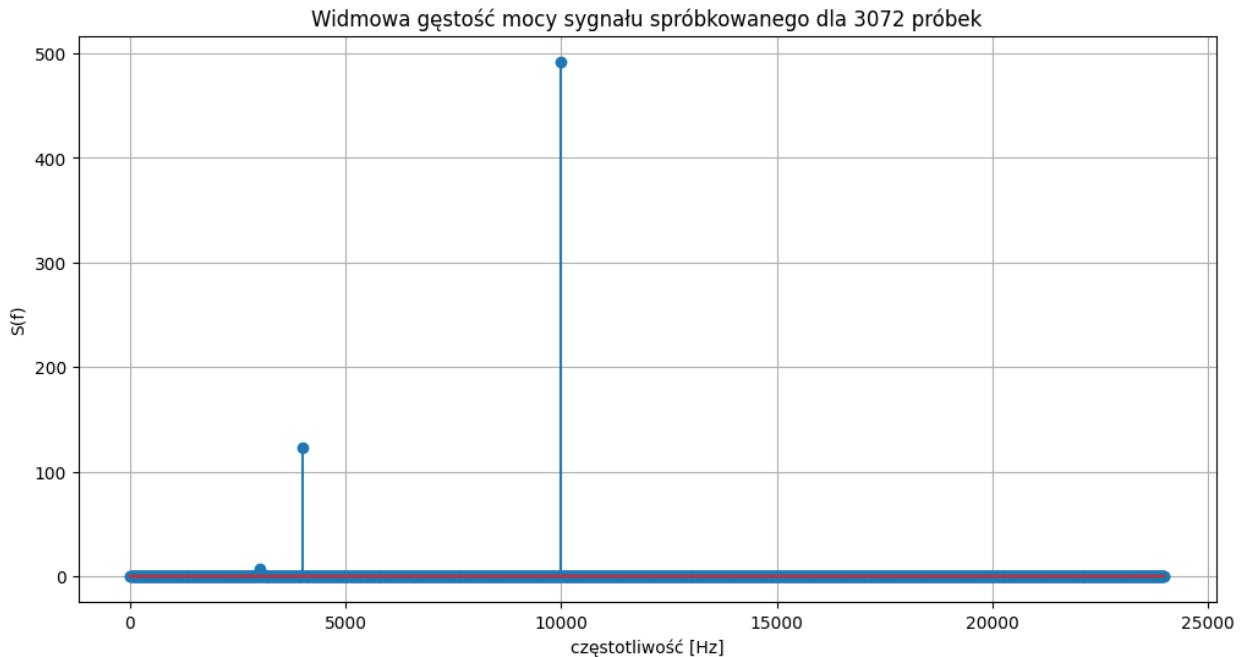
```

#funkcja plot rysuje wykres widmowej gęstości mocy sygnału
spróbkowanego dla zadanego n
def plot(N):
    s = signal(N)
    X = np.fft.fft(s)
    #filtrowanie małych liczb
    for xi in X:
        if (xi.imag < 1e-10 or xi.real < 1e-10):
            xi = 0
    density = abs(X ** 2 / N) # widmowa gęstość mocy
    freq = np.fft.fftfreq(N, 1 / fs)
    plt.figure(figsize=(12, 6))
    plt.stem(freq[:N//2], density[:N//2])
    plt.title(f"Widmowa gęstość mocy sygnału spróbkowanego dla {N}
próbek")
    plt.xlabel("częstotliwość [Hz]")
    plt.ylabel("S(f)")
    plt.grid(True)

plot(N1)
plot(int(N1*3/2))

```


Wnioski

Jak możemy zauważyć na powyższych wykresach w przypadku gdy liczba próbek wynosi 2048 mamy do czynienia ze zjawiskiem przecieku widma. Na wykresie dla tej liczby próbek wyraźnie widać 3 wzrosty wartości odpowiadające częstotliwością f_1 , f_2 , f_3 , natomiast na wykresie widoczne są mniejsze wzrosty które są wynikiem "rozłania się" widma. Właśnie te wzrosty świadczą o występowaniu zjawiska przecieku. W przypadku zwiększenia liczby próbek do 3072 wyraźnie widać, że poboczne piki zniknęły i na wykresie obserwujemy 3 piki. Tak więc przy zwiększeniu liczby próbek zjawisko przecieku znika. Dla mniejszej liczby próbek występuje zjawisko przecieku gdyż częstotliwości składowych sygnału nie są całkowitą wielokrotnością rozdzielczości częstotliwościowej DFT ($\Delta f = f_s/N$). Zwiększenie liczby próbek poprawia rozdzielczość częstotliwościową a co za tym idzie eliminuje efekt przecieku widma.